

תת"ע 11562/02/17 - מדינת ישראל נגד נהד' אבו עאבד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 11562-02-17 מדינת ישראל נ' אבו עאבד
תיק חיצוני: 90210329885

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נהד' אבו עאבד

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשם לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בית המשפט העליון ממש לאחרונה ברע"פ 8427/17 אמנן סאלם נגד מדינת ישראל חזר קבע וביסס את המבחנים לצורך הדיון בבקשה מסוג זה תוך שקבע כי רק בהתקיים אחד מהמבחנים לעיל יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם.

בפרשה זו שכר הנאשם שירותים של סנגור אשר ייצג אותו נאמנה במשך מספר דיונים.

הנאשם הוא אשר החליט שלא להתייצב לדיונים בעניינו, ניתק כל קשר עם בא כוחו ולא השיב לניסיונותי לחדש עמו קשר.

בלית ברירה ביקש ב"כ הנאשם להשתחרר מייצוג ובית המשפט נעתר לבקשתו.

מאחר והנאשם לא התייצב לדיונים בעניינו, ומאחר והתנהגות זו באה ללא כל אישור של בית המשפט, ומאחר וחזקה כי הנאשם ידע על מועדי הדיון (שכן עורך דינו הקפיד להתייצב לדיונים) הייתה הצדקה מלאה לשפוט את הנאשם בהעדרו.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל נימוק אשר הצדיק את אי התייצבות הנאשם למשפטו.

לא הועלה כל נימוק ממשי המראה כי נגרם לנאשם עיוות דין מעצם הרשעתו בפרשה זו.

לא מצאתי כי ענישת הנאשם חרגה ממתחם העונש הנוהג ביחס לעבירה שבוצעה, קל וחומר כאשר לנאשם זה ברקע 98 (!) הרשעות תעבורה קודמות.

אין בנימוקים שהוצגו בבקשה שהוגשה כדי להצדיק פתיחת ההליך מחדש.

לפנים משורת הדין אקבע כי הפסילה שנגזרה תימנה מיום תום עיכוב הביצוע שניתן ללא צורך בביצוע הפקדת רישיון נוספת.

הבקשה לביטול פסק דין נדחית.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.